

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1123/2013**z dnia 8 listopada 2013 r.****w sprawie określania uprawnień do międzynarodowych jednostek emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11a ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół z Kioto do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (protokół z Kioto) ustanowił dwa mechanizmy tworzenia międzynarodowych jednostek, które strony protokołu mogą wykorzystać do kompensowania emisji. Mechanizm wspólnego wdrożenia (JI) przewiduje tworzenie jednostek redukcji emisji (ERU), natomiast mechanizm czystego rozwoju (CDM) przewiduje tworzenie jednostek poświadczonych redukcji emisji (CER).
- (2) Krajowe plany rozdziału uprawnień państw członkowskich przyjęte zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/87/WE przewidują stosowanie przez prowadzących instalacje pewnych ilości jednostek CER i ERU w celu wywiązania się ze swoich zobowiązań do umarzania uprawnień, o których mowa w art. 12 dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do okresu 2008–2012.
- (3) Artykuł 11a dyrektywy 2003/87/WE przewiduje stałe wykorzystywanie jednostek CER i ERU wydawanych w ramach protokołu z Kioto w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE w okresie 2013–2020, a także zawiera przepisy dotyczące poziomów dozwolonych na kategorię prowadzącego instalację i operatora statku powietrznego w celu wywiązania się ze swoich zobowiązań do umarzania uprawnień na podstawie art. 12 dyrektywy 2003/87/WE. Artykuł 11a ust. 8 określa pewne minimalne uprawnienia do międzynarodowych jednostek emisji, wyrażone w procentach, wykorzystywane przez prowadzących instalacje i operatorów statków powietrznych w okresie 2008–2020 i przewiduje środki mające na celu określenie dokładnej wartości procentowej limitów.
- (4) Dyrektywa 2003/87/WE przewiduje powiązanie mechanizmów opartych na projektach z protokołu z Kioto z systemem handlu uprawnieniami do emisji w celu zwiększenia opłacalności osiągnięcia redukcji światowych emisji gazów cieplarnianych. Ze względu na liczbę ważnych uprawnień na okres 2013–2020 wydanych na

podstawie art. 13 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2003/87/WE należy określić uprawnienia do stosowania międzynarodowych jednostek na minimalnych poziomach określonych w art. 11a ust. 8 akapit pierwszy i trzeci. Co za tym idzie, przestrzegane będzie ograniczenie ogólnego wykorzystania jednostek międzynarodowych przewidziane w art. 11a ust. 8 akapit piąty dyrektywy 2003/87/WE, a art. 11a ust. 8 akapit drugi i akapit czwarty zdanie drugie dyrektywy 2003/87/WE nie będzie mieć tu zastosowania. Wszelkie pozostałe uprawnienia na 2012 r. od operatorów statków powietrznych zostaną utrzymane zgodnie z art. 11a ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 2003/87/WE.

- (5) Prowadzący instalacje stacjonarne, które znacząco zwiększyły zdolności produkcyjne zgodnie z art. 20 decyzji Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, powinni mieć prawo do bycia traktowanymi albo jako istniejący prowadzący instalacje, albo jako prowadzący nowe instalacje.
- (6) Artykuły 58–61 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i (UE) nr 1193/2011⁽³⁾ przewidują szczegóły praktycznego wdrażania limitów uprawnień określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Każdy prowadzący instalację stacjonarną, która otrzymała bezpłatne uprawnienia do emisji lub uprawnienie do korzystania z międzynarodowych jednostek emisji w okresie 2008–2012, jest uprawniony do wykorzystania międzynarodowych jednostek emisji w okresie 2008–2020 do ilości dozwolonej w okresie 2008–2012 lub ilości odpowiadającej maksymalnie 11 % jego przydziału w okresie 2008–2012, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa.
2. Każdy prowadzący instalację stacjonarną, która nie otrzymała ani bezpłatnych uprawnień do emisji, ani uprawnień do korzystania z międzynarodowych jednostek emisji w okresie

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.⁽²⁾ Dz.U. L 130 z 17.5.2011, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 122 z 3.5.2013, s. 1.

2008–2012, oraz w drodze odstępstwa od ust. 1, każdy prowadzący instalację stacjonarną w rozumieniu dwóch pierwszych tiret art. 3 lit. h) dyrektywy 2003/87/WE, jest uprawniony do wykorzystania międzynarodowych jednostek emisji w okresie 2008–2020 w wysokości maksymalnie 4,5 % swoich zweryfikowanych emisji w okresie 2013–2020.

3. Każdy prowadzący instalację stacjonarną, która znacząco zwiększyła zdolności produkcyjne zgodnie z art. 20 decyzji Komisji 2011/278/UE, jest uprawniony do wykorzystania międzynarodowych jednostek emisji w okresie 2008–2020 maksymalnie do ilości, która została jej przyznana w okresie 2008–2012, lub ilości odpowiadającej maksymalnie 11 % jej przydziału w okresie 2008–2012, lub do maksymalnie 4,5 % jej zweryfikowanych emisji w okresie 2013–2020, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa.

4. Każdy prowadzący instalację stacjonarną, która otrzymała bezpłatne uprawnienia do emisji na okres 2008–2012, prowadzący działania niewymienione w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 219/2009⁽¹⁾, ale wymienione w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/WE⁽²⁾, jest uprawniony do wykorzystania międzynarodowych jednostek emisji w okresie 2008–2020 maksymalnie do ilości dozwolonej w okresie 2008–2012 lub ilości odpowiadającej maksymalnie 11 % jej przydziału w okresie 2008–2012, lub do maksymalnie 4,5 % jej zweryfikowanych emisji w okresie 2013–2020, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa.

5. Każdy operator statku powietrznego jest uprawniony do wykorzystania międzynarodowych jednostek emisji do maksymalnie 1,5 % swoich zweryfikowanych emisji w okresie 2013–2020, bez uszczerbku dla jakichkolwiek pozostałych uprawnień z 2012 r.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie obliczają i publikują uprawnienia do międzynarodowych jednostek emisji dla każdego ze swoich prowadzących instalacje zgodnie z art. 1 ust. 1 i powiadamiają Komisję zgodnie z art. 59 rozporządzenia (UE) nr 389/2013 w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. W odniesieniu do każdego prowadzącego instalację, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz do operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 1 ust. 5, uprawnienie do międzynarodowych jednostek emisji jest obliczane na podstawie zweryfikowanych emisji i uaktualniane corocznie. W odniesieniu do prowadzących instalacje, o których mowa w art. 1 ust. 3 i 4, uprawnienie do uaktualnionych międzynarodowych jednostek emisji jest obliczane według wyższej wartości uprawnienia obliczonej zgodnie z art. 1 ust. 1 lub 4,5 % zweryfikowanych emisji na okres 2013–2020. Po zatwierdzeniu zweryfikowanych emisji państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zmianach uprawnień do międzynarodowych jednostek emisji zgodnie z art. 59 rozporządzenia (UE) nr 389/2013.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 109.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63.